

Prědowanje wo wobsanŕnjenju ſwjateho wótczenaſcha.

Temu, kiž pſcheš měru čžinicž móže, pſche wſchitko, ſchtož
proſhymy, temu budž čžeſč w tej zyrkwinej gmejnje,
kotraž w Khryſtuſu Jeſuſu je. Hamjeń. (Efeſ. 3,
20. 21.)

My ſmy pſchinjeſli te ſydom próſtwy ſwjateho wótcze-
naſcha pſched Boha; a prajče, njeſu wone tajke byle, kaž
naſchi wótzajo je mjenowachu, a kaž ſmy to do přědka
naſpomnili pſchi přěnej próſtwje? Přěnja próſtwa bě
ta **ſwjata**: Šwjećene budž twoje mjeno! Tu
pſchińdže nam přěnja powjeſč wo tym, kiž je w njebjeſach:
ſwjaty, ſwjaty, ſwjaty! a my ſmy na hrěſchnej ſemi,
ach, „kaž budžemy Anjeſowy kherluſch ſpěwacž móž w zuſym
kraju?“ — Druha próſtwa bě ta **ſbóžna**: Pſchińdž
k nam twoje kraleſtvo! Da ſjewi nam, ſo džěl ſmě-
jemy na tutym ſbóžnym raju, ſ kotrehož je tón njebjeſki
Wóczěz ſwojeho lubeho Šyna póſlak, ſo by naſ ſobu tam
pſchiwjedk. — Třeča próſtwa bě ta **čžežka**: Twoja
wola ſo ſtań! a rycžeſche nam wo pucžach w čžemnym
dole a wo hórkim khelichu, hdžež pať tola ta ſkóržba: „Ach,
Anježe, čžeho dla?“ ſo dyrbi pſcheměnicž do dowěrneho
wuſnacža: „Niž, Anježe, kaž ja chžu, ale kaž ty chžeſch!“ —
Štwórta próſtwa je ta **lóhka**: Naſch wſchědny
khlěb daj nam dženſa! pſchetož ſchtó njeby lóhzy wot
wſcheho ſtworjenja nawuſnyk, ſo wſchědnje naſhycžicž dacž
ſ dobrym ſpodobanjom. A naſch Anješ je tať bohaty a
tať dobročžiwny! — Pjata próſtwa je ta **ſtraſchna**:
Wodaj nam naſche winy, jaťo my wodawamy
naſchim winikam! Š tej měru, ſ kotrejž my měrimy,
budže nam měrjene; ſchtó ſměje ſčzerpliwosče doſč pſche-